

KODEKS POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Komentarz

Piotr Przybysz

KOMENTARZE

12. WYDANIE

KODEKS POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNEGO

Komentarz

Piotr Przybysz

KOMENTARZE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

12. WYDANIE

Stan prawny na 5 czerwca 2017 r.

Wydawca
Izabella Małecka

Redaktor prowadzący
Grażyna Polkowska-Nowak

Opracowanie redakcyjne
Michał Dymiński

Łamanie
Andytex

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

prawolubni

SZANUJMY PRAWO I WŁASNOŚĆ
Więcej na www.legalnakultura.pl
POLSKA IZBA KSIĄŻKI

© Copyright by
Wolters Kluwer Polska SA, 2017

ISBN: 978-83-8107-729-3
12. wydanie

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

www.wolterskluwer.pl
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

Spis treści

Wykaz skrótów	7
Wstęp	11

USTAWA

z dnia 14 czerwca 1960 r.

– Kodeks postępowania administracyjnego

(tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 23, zm. Dz.U. z 2016 r. poz. 868,
poz. 996, poz. 1579, poz. 2138, Dz.U. z 2017 r. poz. 935)

DZIAŁ I. Przepisy ogólne (art. 1–60)	17
Rozdział 1. Zakres obowiązywania (art. 1–5)	17
Rozdział 2. Zasady ogólne (art. 6–16)	44
Rozdział 3. Organy wyższego stopnia i organy naczelne (art. 17–18)	105
Rozdział 4. Właściwość organów (art. 19–23)	109
Rozdział 5. Wyłączenie pracownika oraz organu (art. 24–27a)	122
Rozdział 6. Strona (art. 28–34)	137
Rozdział 7. Załatwianie spraw (art. 35–38)	185
Rozdział 8. Doręczenia (art. 39–49)	203
Rozdział 9. Wezwania (art. 50–56)	233
Rozdział 10. Terminy (art. 57–60)	239
DZIAŁ II. Postępowanie (art. 61–163)	252
Rozdział 1. Wszczęcie postępowania (art. 61–66)	252
Rozdział 2. Metryki, protokoły i adnotacje (art. 66a–72)	278
Rozdział 3. Udostępnianie akt (art. 73–74)	287
Rozdział 4. Dowody (art. 75–88a)	296
Rozdział 5. Rozprawa (art. 89–96)	331
Rozdział 5a. Mediacja (art. 96a–96n)	341
Rozdział 6. Zawieszenie postępowania (art. 97–103)	354
Rozdział 7. Decyzje (art. 104–113)	367
Rozdział 8. Uгода (art. 114–122)	419
Rozdział 8a. Milcząca załatwienie sprawy (art. 122a–122g)	427

Rozdział 9. Postanowienia (art. 123–126)	432
Rozdział 10. Odwołania (art. 127–140)	439
Rozdział 11. Zażalenia (art. 141–144)	492
Rozdział 12. Wznowienie postępowania (art. 145–153)	496
Rozdział 13. Uchylenie, zmiana oraz stwierdzenie nieważności decyzji (art. 154–163a)	533
Rozdział 14. Postępowanie uproszczone (art. 163b–163g)	588
DZIAŁ III. Przepisy szczególne w sprawach ubezpieczeń społecznych (art. 164–181)	595
DZIAŁ IV. Udział prokuratora (art. 182–189)	598
Dział IVa. Administracyjne kary pieniężne (art. 189a–189k)	610
<i>DZIAŁ V. Rozstrzygnięcie sporów o właściwość między organami administracji publicznej a sądami powszechnymi</i> (art. 190–195)	627
<i>DZIAŁ VI. Zaskarżanie decyzji do sądu administracyjnego</i> (art. 196–216b)	628
DZIAŁ VII. Wydawanie zaświadczeń (art. 217–220)	629
DZIAŁ VIII. Skargi i wnioski (art. 221–260)	642
Rozdział 1. Postanowienia ogólne (art. 221–226)	644
Rozdział 2. Skargi (art. 227–240)	651
Rozdział 3. Wnioski (art. 241–247)	665
Rozdział 4. Udział prasy i organizacji społecznych (art. 248–252)	668
Rozdział 5. Przyjmowanie skarg i wniosków (art. 253–256)	670
Rozdział 6. Nadzór i kontrola (art. 257–260)	672
Dział VIIIa. Europejska współpraca administracyjna (art. 260a–260g)	675
DZIAŁ IX. Opłaty i koszty postępowania (art. 261–267)	678
DZIAŁ X. Przepisy końcowe (art. 268–269)	687
Literatura	695
Skorowidz	705

Wykaz skrótów

1. Źródła prawa

- k.c. – ustawa z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 459 ze zm.)
- k.k. – ustawa z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1137 ze zm.)
- k.p. – ustawa z 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1666 ze zm.)
- k.p.a. – ustawa z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.)
- k.p.c. – ustawa z 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1822 ze zm.)
- k.p.k. – ustawa z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1749 ze zm.)
- k.r.o. – ustawa z 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 682 ze zm.)
- k.w. – ustawa z 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r. poz. 1094 ze zm.)
- o.p. – ustawa z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.)
- p.p.s.a. – ustawa z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.)
- p.u.s.p. – ustawa z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 2062 ze zm.)
- rozporządzenie eIDAS – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.Urz. UE L 257 z 28.08.2014 r., s. 73)

- TFUE – Traktat z 25 marca 1957 r. o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst skonsolidowany Dz.Urz. UE 2016 C 202)
- TUE – Traktat z 7 lutego 1992 r. o Unii Europejskiej (Dz.U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/30 ze zm.)
- TWE – Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (Dz.U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2) (od 2 grudnia 2009 r. – TFUE)

2. Czasopisma

- Biul. Skarb. – Biuletyn Skarbowy
- Biul. SN – Biuletyn Sądu Najwyższego
- GAP – Gospodarka – Administracja Państwowa
- GSP Prz. Orz. – Gdańskie Studia Prawnicze – Przegląd Orzecznictwa
- M. Pod. – Monitor Podatkowy
- M. Praw. – Monitor Prawniczy
- NP – Nowe Prawo
- ONSA – Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego
- ONSAiWSA – Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego i Wojewódzkich Sądów Administracyjnych
- OSN – Orzecznictwo Sądu Najwyższego (od 1962 r.)
- OSNAPIUS – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (od 1995 r. do 2002 r.)
- OSNC – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Cywilna (od 1995 r.)
- OSNCP – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Cywilna oraz Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (od 1963 r. do 1994 r.)
- OSNP – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych (od 2003 r.)
- OSNPG – Orzecznictwo Sądu Najwyższego wydane przez Prokuraturę Generalną
- OSP – Orzecznictwo Sądów Polskich
- OSPiKA – Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych
- OSS – Orzecznictwo w Sprawach Samorządowych
- OTK – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Zbiór Urzędowy
- OTK-A – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Zbiór Urzędowy. Seria A
- Pal. – Palestra
- PiP – Państwo i Prawo
- POP – Przegląd Orzecznictwa Podatkowego
- PPH – Przegląd Prawa Handlowego

Pr. Bank.	– Prawo Bankowe
Pr. Gosp.	– Prawo Gospodarcze
Pr. Pracy	– Prawo Pracy
Prok. i Pr.	– Prokuratura i Prawo
Prz. Pod.	– Przegląd Podatkowy
PS	– Przegląd Sądowy
PUG	– Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego
RNGA	– Rady Narodowe – Gospodarka – Administracja
RPEiS	– Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny
Sam. Teryt.	– Samorząd Terytorialny
SPE	– Studia Prawno-Ekonomiczne
St. Praw.	– Studia Prawnicze
ZNSA	– Zeszyty Naukowe Sądownictwa Administracyjnego

3. Organy

ETS	– Europejski Trybunał Sprawiedliwości (od 2009 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej)
NSA	– Naczelny Sąd Administracyjny
NSA OZ	– Naczelny Sąd Administracyjny – Ośrodek Zamiejscowy
SN	– Sąd Najwyższy
TSUE	– Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (do 2009 r. Europejski Trybunał Sprawiedliwości)
WSA	– wojewódzki sąd administracyjny

4. Inne skróty

CBOSA	– Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych (http://orzeczenia.nsa.gov.pl/)
CEIDG	– Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej
ePUAP	– Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej (https://epuap.gov.pl/)
UE	– Unia Europejska

Uwaga: Artykuły powołane w książce bez bliższego oznaczenia lub tylko z oznaczeniem „Kodeks” są artykułami Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wstęp

Kodeks postępowania administracyjnego został uchwalony ponad pół wieku temu – w odmiennej rzeczywistości społecznej, ustrojowej i prawnej. Był on wiele razy zmieniany, co więcej, w latach dziewięćdziesiątych XX wieku została podważona sama idea kodyfikacji postępowania administracyjnego wskutek uchwalenia ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 201 ze zm.). W wielu innych ustawach wprowadzano szczególne rozwiązania proceduralne, ograniczające zakres lub modyfikujące sposób stosowania przepisów Kodeksu. Nie wnikając w zasadność wprowadzania tych regulacji, należy stwierdzić, że unormowania zawarte w Kodeksie pozostają punktem odniesienia dla innych regulacji postępowań przed organami administracji publicznej. Jest to widoczne zarówno na poziomie regulacji ustawowej, ze względu na odesłania do przepisów Kodeksu, jak i na poziomie stosowania prawa procesowego oraz na poziomie refleksji teoretycznej. Dokonuje się porównania rozwiązań kodeksowych z rozwiązaniami pozakodeksowymi, wskazuje się na potrzebę stosowania przepisów Kodeksu przez analogię w sprawach nieunormowanych przez przepisy szczególne. Tak istotna rola Kodeksu jest wynikiem przekonania, że jest on regulacją uniwersalną i nowoczesną, określającą relacje między administracją publiczną a podmiotami administrowanymi w sposób racjonalny i odpowiadający oczekiwaniom oraz wymogom ustrojowym.

Kodeks postępowania administracyjnego został uchwalony z zamiarem stworzenia procedury administracyjnej opartej na postulatcie „harmonijnej współpracy organu administracji i jednostki administrowanej w procesie wykonywania zadań administracji” (E. Iserzon, J. Starościak, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, teksty, wzory i formularze*, Warszawa 1970, s. 4–5). Sposób rozumienia funkcji Kodeksu uległ zmianie jeszcze w czasach ustroju socjalistycznego – deklarowano w 1980 r. [zob. R. Orzechowski, *Nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego. Założenia i zakres*, Warszawa 1981, s. 6; K. Światała [w:] J. Borkowski (red.), *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Warszawa 1985, s. 12], że u podstaw nowelizacji Kodeksu oraz powołania sądownictwa administracyjnego leżały trzy podstawowe cele:

- 1) pogłębienie praworządności w postępowaniu administracyjnym i w kształtowaniu w wyniku tego postępowania uprawnień i obowiązków obywateli,

- 2) demokratyzacja postępowania administracyjnego,
- 3) podniesienie sprawności działania organów administracji przy załatwianiu indywidualnych spraw obywateli.

Należy także podkreślić znaczenie powołania w 1980 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego. Oczekiwano, że jego orzecznictwo przyczyni się, między innymi, do ujednoczenia wykładni prawa administracyjnego oraz udoskonalenia funkcjonowania organów administracji.

Warunki społeczne i ustrojowe, w jakich uchwalono Kodeks postępowania administracyjnego, uległy radykalnej zmianie po 1990 r. Kodeks był dostosowywany do zmieniającej struktury organizacji administracji publicznej, toczyła się także burzliwa dyskusja na temat zakresu zmian Kodeksu związanych z wprowadzeniem dwuinstancyjnego sądownictwa administracyjnego, poszukiwano możliwości udoskonalenia przepisów proceduralnych w dotychczasowych dziedzinach poddanych reglamentacji administracyjnoprawnej oraz kształtowano procedurę w nowych działach prawa administracyjnego. Zaowocowało to licznymi zmianami przepisów Kodeksu. Równoległe następowały zmiany w kulturze prawnej. Konstytucjonalizacja oraz europeizacja nie ominęły prawa postępowania administracyjnego. Przepisy Kodeksu zostały poddawane reinterpretacji ze względu na przepisy Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. oraz standardy europejskiego prawa publicznego, w czym się mieszczą także prawa człowieka. Przesłanką zmian Kodeksu jest również informatyzacja administracji publicznej. Nie wszystkie zmiany Kodeksu są jednak oceniane pozytywnie (zob. zwłaszcza J.P. Tarno, *Psucie Kodeksu postępowania administracyjnego* [w:] J. Niczyporuk (red.), *Kodyfikacja postępowania administracyjnego na 50-lecie K.P.A.*, Lublin 2010, s. 847–855).

Z dniem 1 czerwca 2017 r. weszła w życie kolejna doniosła nowelizacja Kodeksu. Głównym celem zmian jest przyspieszenie postępowania administracyjnego. Wprowadzone zmiany, w szczególności milczące załatwienie sprawy, postępowanie uproszczone oraz nakaz rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść strony, mają sprawić, że postępowanie administracyjne stanie się nie tylko szybsze i sprawniejsze, ale i bardziej przyjazne dla obywateli. Na pracownikach administracji, świadomych oczekiwań społecznych, spoczywa obecnie coraz większa odpowiedzialność za stosowanie coraz bardziej złożonych przepisów.

Zamiarem Autora niniejszego komentarza było przygotowanie opracowania pomocnego pracownikom administracji oraz osobom załatwiających swoje sprawy w urzędach, pozwalającego im na uzyskanie orientacji na temat sposobu stosowania przepisów Kodeksu w praktyce. Punktem wyjścia do formułowania tez komentarza stało się zatem orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych. Niekwestionowaną wartością orzecznictwa jest to, że przedstawia ono tzw. prawo w działaniu, tj. wskazuje, w jaki sposób

rozumiana jest norma prawa administracyjnego przez organy administracji stosujące prawo oraz przez sądy administracyjne kontrolujące proces stosowania prawa. Orzecznictwo to nie zawsze jest jednolite, jak też nie zawsze jest akceptowane w literaturze przedmiotu. Należy także zauważyć, że niektóre unormowania Kodeksu rzadko były przedmiotem rozstrzygnięć sądowych. Również liczne nowelizacje Kodeksu powodują dezaktualizację poglądów prawnych formułowanych w orzecznictwie.

Przedstawienie w sposób wyczerpujący wszystkich problemów powstających na tle przepisów Kodeksu nie jest możliwe. Celem Autora jest więc przede wszystkim dostarczenie osobom zainteresowanym informacji, w jaki sposób przepisy Kodeksu wyznaczają w praktyce polskiej administracji publicznej relacje między organami administracji a podmiotami administrowanymi (stronami i innymi uczestnikami postępowania) w toku postępowania administracyjnego.

USTAWA

z dnia 14 czerwca 1960 r.

Kodeks postępowania administracyjnego

(tekst pierwotny Dz.U. z 1960 r. Nr 30, poz. 168; tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 23, zm. z 2016 r. poz. 23, poz. 868, poz. 996, poz. 1579, poz. 2138, z 2017 r. poz. 935)

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

ROZDZIAŁ 1

Zakres obowiązywania

Art. 1.¹⁾ [Zakres regulacji]

Kodeks postępowania administracyjnego normuje:

- 1) postępowanie przed organami administracji publicznej w należących do właściwości tych organów sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco;
 - 2) postępowanie przed innymi organami państwowymi oraz przed innymi podmiotami, gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do załatwiania spraw określonych w pkt 1;
 - 3) postępowanie w sprawach rozstrzygnięcia sporów o właściwość między organami jednostek samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej oraz między organami i podmiotami, o których mowa w pkt 2;
 - 4) postępowanie w sprawach wydawania zaświadczeń;
 - 5) nakładanie lub wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych lub udzielanie ulg w ich wykonaniu;
 - 6) tryb europejskiej współpracy administracyjnej.
1. Komentowany przepis obowiązuje w obecnym brzmieniu od 1 czerwca 2017 r. Uprzednio Kodeks nie normował postępowania w sprawie nakładania lub wymierzania administracyjnych kar pieniężnych i udzielania ulg w ich wykonaniu (dział IVa

¹⁾ Art. 1 zmieniony przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. (Dz.U. poz. 935) zmieniającej nin. ustawę z dniem 1 czerwca 2017 r.

– art. 189a–189k). Nie było również możliwe załatwianie spraw indywidualnych milcząco (rozdział 8a w dziale II – art. 122a–122g). Ponadto Kodeks nie normował: 1) postępowania w sprawie udzielania przez polskie organy administracji pomocy organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej i organom administracji Unii Europejskiej, 2) mediacji (rozdział 5a w dziale II – art. 96a–96n), 3) postępowania uproszczonego (rozdział 14 w dziale II – art. 163b–163f).

2. Zakres stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego został określony w komentowanym przepisie oraz w art. 2 i 3. O ile komentowany przepis oraz art. 2 określają w pozytywny sposób zakres stosowania Kodeksu, o tyle w art. 3 wskazano na postępowania wyłączone spod regulacji kodeksowej.

Przepisy Kodeksu mogą być stosowane wprost lub odpowiednio w innych postępowaniach – z mocy przepisów szczególnych. Dla przykładu, art. 18 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 599 ze zm.) nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego w postępowaniu egzekucyjnym, jeżeli przepisy tej ustawy nie stanowią inaczej.

Wspólną cechą postępowań, do których stosuje się przepisy Kodeksu, jest to, że dotyczą one sposobu procedowania organów administracji publicznej (podmiotów wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej) w sprawach indywidualnych z zakresu prawa administracyjnego. Postępowanie w sprawach wskazanych w art. 1 pkt 1, 2 i 5 ma na celu doprowadzenie do wydania rozstrzygnięcia w sprawie indywidualnej, a celem postępowania w sprawach wydawania zaświadczeń jest wydanie jednostce, zwykle na jej wniosek, dokumentu urzędowego potwierdzającego określony stan rzeczy lub praw. Celem postępowania w sprawach rozstrzygania sporów o właściwość jest utrzymanie ładu kompetencyjnego w dziedzinie załatwiania spraw administracyjnych przez organy administracji.

3. Przepisów Kodeksu nie stosuje się do postępowania w sprawach cywilnych i karnych – również wówczas, gdy sprawy te są załatwiane przez organy administracji publicznej. W sprawie dopuszczalności stosowania przepisów Kodeksu do postępowania w sprawach dyscyplinarnych – zob. uwagi do art. 3.

Zgodnie z art. 1 k.p.c. sprawy cywilne to sprawy z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego, prawa pracy i ubezpieczeń społecznych oraz inne sprawy, do których na mocy przepisów szczególnych stosuje się ustawy szczególne. Sprawa cywilna w znaczeniu materialnym to sprawa, w której ochrona prawna sprowadza się do wywołania skutku w zakresie stosunku cywilnoprawnego *sensu largo*, którego podmioty, na wypadek sporu, występują jako równorzędni partnerzy. Natomiast w ujęciu formalnym sprawami cywilnymi są nie tylko sprawy ze swej istoty cywilne, lecz także takie, których rozpoznanie odbywa się według przepisów Kodeksu postępowania cy-

wilnego. W orzecznictwie przyjmowane jest szerokie rozumienie sprawy cywilnej, za którą uważa się także sytuacje, gdy zdarzeniem wywołującym skutki cywilnoprawne nie jest czynność prawna, czyn niedozwolony czy bezpodstawne wzbogacenie, lecz akt administracyjny czy inne orzeczenie wywołujące skutki w zakresie prawa cywilnego (zob. postanowienia SN: z 5 listopada 2009 r., I CSK 16/09, LEX nr 583720; i z 22 sierpnia 2007 r., III CZP 76/07, LEX nr 345575).

W orzecznictwie stwierdzono między innymi, że:

- 1) roszczenie właściciela samochodu przeciwko PZU o zastosowanie dwudziestoprocentowej obniżki składki z tytułu ubezpieczenia w pełnym zakresie (OC, AC, NW) ma charakter cywilnoprawny i podlega rozpoznaniu na drodze sądowej (postanowienie SN z 13 maja 1983 r., III ARN 6/83, NP 1984, nr 3, poz. 134);
- 2) „W sprawie ogrodzeń między sąsiednimi nieruchomościami niewymagających pozwolenia ani zgłoszenia droga administracyjna jest niedopuszczalna, a spory może rozstrzygać sąd powszechny” (wyrok NSA z 20 września 1999 r., IV SA 64/97, LEX nr 47822);
- 3) „Zarządzenie burmistrza w sprawie warunków rokowań i ustalenia regulaminu rokowań na najem konkretnego budynku – jako czynność w istocie o charakterze cywilnoprawnym, zmierzająca bezpośrednio do zawarcia konkretnej umowy najmu, a w związku z tym podlegająca kognicji sądów powszechnych – nie stanowi aktu »w sprawie z zakresu administracji publicznej«, a tym samym nie podlega kognicji sądu administracyjnego” (postanowienie WSA w Poznaniu z 16 lipca 2014 r., IV SA/Po 214/14, LEX nr 1495545);
- 4) „Spory co do ceny i sposobu zapłaty za nabycie lokalu od gminy mają charakter cywilnoprawny i nie mogą być rozstrzygane na drodze administracyjnej” (wyrok NSA z 17 grudnia 1998 r., SA/Ka 1039/96, OSS 1999, nr 2, poz. 47);
- 5) „Kwestia oceny ważności i zgodności z prawem czynności cywilnoprawnych nie może być przedmiotem rozstrzygnięcia decyzji administracyjnej – wobec generalnej zasady orzekania w takich sprawach przez sądy powszechne” (wyrok NSA z 11 kwietnia 1997 r., SA/Rz 1454/96, POP 1999, nr 3, poz. 75);
- 6) „Sprawy z zakresu stosunków pomiędzy emitentem obligacji a ich właścicielem należą do sfery stosunków zobowiązaniowych, a minister finansów, reprezentujący Skarb Państwa, występuje tu jako podmiot stosunku cywilnoprawnego, a nie jako organ administracji państwowej; w tych sprawach minister finansów nie wydaje decyzji administracyjnych w rozumieniu art. 104 k.p.a., a rozstrzyganie sporów w tym zakresie nie należy do właściwości NSA” (wyrok NSA z 28 kwietnia 1995 r., III SAB 29/94, Pr. Gosp. 1995, nr 12, s. 49);
- 7) „Opinie o pracy, przewidziane w art. 98 Kodeksu pracy, nie są decyzjami w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego” (teza trzecia wyroku NSA z 20 lipca 1981 r., SA 1163/81, OSPiKA 1982, nr 9–10, poz. 169);
- 8) postępowanie przed Komisją do Spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych nie rozstrzyga sprawy administracyjnej, lecz dotyczy zagadnień natury cywilno-

Piotr Przybysz – doktor habilitowany nauk prawnych; wieloletni pracownik Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego; sędzia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie; członek zespołu autorskiego Lex Navigator Postępowanie Administracyjne; autor ponad 90 publikacji naukowych z dziedzin prawa administracyjnego, postępowania administracyjnego, a także postępowania egzekucyjnego w administracji.

W 12. wydaniu komentarza w sposób przystępny wyjaśniono zawiłości procedury administracyjnej, z uwzględnieniem najnowszych zmian, przede wszystkim tych wynikających z ustawy z 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie 1 czerwca 2017 r. Obszernie omówiono zatem następujące wprowadzone tą ustawą instytucje:

- zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść strony,
- mediację – umożliwiającą zawarcie kompromisu z organem administracji lub stroną przeciwną,
- załatwianie spraw milcząco – normujące załatwienie sprawy zgodnie z żądaniem w przypadku braku reakcji organu,
- postępowanie uproszczone – pozwalające na przyspieszenie załatwiania spraw typowych,
- administracyjne kary pieniężne – określające standardy nakładania administracyjnych kar pieniężnych,
- europejską współpracę administracyjną – obejmującą udzielanie pomocy w sprawach administracyjnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej.

W publikacji uwzględniono bogate orzecznictwo Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych.

Komentarz jest przeznaczony przede wszystkim dla sędziów, adwokatów, radców prawnych i prokuratorów. Będzie przydatny także aplikantom zawodów prawniczych oraz pracownikom administracji publicznej i osobom załatwiających sprawy w urzędach.

9788381077293 W12P01

ISBN 978-83-8107-729-3

9 788381 077293

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45, FAX 22 535 80 01
ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL
WWW.PROFINFO.PL